

Kázání Bystřička, Růžďka 24.3.2024 **Účastníci květného průvodu** (vstup 756, 1)

Introit: **Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu. Žehnáme vám z Hospodinova domu. Hospodin je Bůh, dává nám světlo. Slavte svátek ratolestí, k rohům oltáře se ubírejte. Ty jsi můj Bůh, tobě vzdávám chválu, vyvyšuji tě, můj Bože. Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné!**(Žalm 118, 26-29)

Píseň 639

Modlitba

Čtení: Matouš 21, 1-14

Píseň 754

Text kázání: 2. Korintským 1,14: **Budiž vzdán dík Bohu, který nás stále vodí v triumfálním průvodu Kristově a všude skrze nás šíří vůni svého poznání.**

Milí přátelé, bratři a sestry,

minulý týden jsme se zabývali otázkou, jestli Ježíš přijde na svátky. **Co myslíte, přijde na svátky?** Tak se tehdy ptali mnozí v Jeruzalémě. Zároveň jsem pokládal otázku, jestli přijde Ježíš letos i na naše svátky. Jestli my sami Jej přivítáme, jestli Ho rozpoznáme a jestli Mu otevřeme.

Tehdy na svátky přišel. Na své poslední pozemské Velikonoce. On věděl, co Ho v Jeruzalémě čeká. Že Ho zatknou a ukřižují. A přesto tentokrát už nepřichází potají, ale ve slavnostním průvodu. Vjíždí do Jeruzaléma na oslátku, přesně tak jak bylo psáno už u proroka Zacharjáše: **Rozjášej se, sijónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hlahol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti.** V Kristu se postupně naplňují všechna proroctví Starého Zákona. A právě tohle prorocké slovo vybízí k jásání: Rozjášej se! Rozjášej a dokonce propukni v hlahol! A skutečně tomu tehdy v Jeruzalémě tak bylo. Četli jsme v evangeliu, že **mohutný zástup prostíral na cestu své pláště, jiní odsekávali ratolesti stromů a stlali je na cestu. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!“** Ty zástupy zřejmě museli jásat a volat dost hlasitě, musela z toho zástupu číšet veliká radost, protože podle Matoušova evangelia **nastal po celém Jeruzalémě rozruch.** A to takový, že to mnohé zaujalo. Ptali se: „**Kdo to je?**“ Kdo to přijíždí?

Kéž by se, milí přátelé, i dnes mnozí ptali, kdo je Ježíš? Kéž by Ho mnozí chtěli poznat. Můžeme my sami pro to něco udělat? Má někdo nějaký nápad? Bylo by účinné, kdybychom takový průvod uspořádali např. zde v Růžďce nebo na Bystřičce? Kdysi se takové průvody dělali, bratři katolíci je dělají dodnes. Ale kdybychom to my dělali dnes, ptali by se lidé, proč to děláme? Můžeme pořádat všelijaké průvody, anebo všelijaké atraktivní a nápadité akce příhodné dnešní kultuře. Ovšem bude to stačit? A bude v tom ten skutečný živý Ježíš? Ježíš, kterého **doprovázely nadšené zástupy?** Pokud se sami nebudeme ptát Pána Ježíše, pokud budeme cokoli konat bez Jeho vedení, pokud On sám nebude ve středu toho, co konáme, pokud nebudeme konat k Jeho slávě, pokud bychom upustili od chval, modliteb a Slova Božího, pak to nebude průvod oslavující Pána Ježíše, protože On sám tam nebude. To mějme v církvi vždycky na paměti, když chceme něco uskutečnit a pořádat. Je důležité, aby když se scházíme, to bylo vždy ve jménu Ježíše Krista.

Ovšem s tím průvodem to může být dnes ještě i jinak. Jinými slovy třeba vůbec žádný nemusí být a přece na našich životech může být vidět odlesk Boží slávy. V 2. listu Korintským jsme četli velmi zajímavý verš: **Budiž vzdán dík Bohu, který nás stále vodí v triumfálním průvodu Kristově a všude skrze nás šíří vůni svého poznání.** Podle tohoto slova vlastně ten triumfální průvod Kristův, který započal v Jeruzalémě, pokračuje neustále! A na mnoha místech! Ovšem jinak, než tehdy. Proč je to ale triumfální průvod? Protože za dob Pána Ježíše, v tehdejší kultuře, bylo zvykem, že dobyvatel, který zvítězil, vjížděl do bran města oslavován jako vítěz a osvoboditel. Tehdejší lid tomu tedy velmi dobře rozuměl, když **Pán Ježíš vjížděl na oslátku do bran jeruzalémských.** I proto ten rozruch. V tomto průvodu byla cítit vůně vítězství, vůně svobody. Možná něco jako kdysi vůně sametové revoluce. Radostná nálada, jásání i dojemné slzy štěstí nad nově získanou svobodou. Vítězství Boží spravedlnosti. A právě ta vůně nové svobody, vůně vysvobození z otroctví hříchu, vysvobození od strachu, od smrti, od všelijakých těžkostí, právě tato vůně by vlastně měla neustále doprovázet ty, kteří se nechají Ježíšem v tom triumfálním průvodu vodit.

A tak je zde otázka. Je z tvého života cítit tato vůně? Vůně poznání Vzkříšeného Krista? Chodíš v Boží radosti a vděčnosti? Vytéká z tvého srdce pokoj jako řeka? Je ve tvém životě vidět Boží světlo a naději? A provází tě pokora? Tohle jsou charakteristiky, jak se projevuje Duch svatý, duch Kristův v životě křesťanů, kteří se nechají vodit **v triumfálním průvodu Kristově.** Neprojevuje se to u každého křesťana. Neprojevuje se to u toho, který mocí Ducha neumrtvuje své sobecké vášně. Neprojevuje se to u toho, který si sice říká křesťan, ale místo Kristem se nechává vodit svou pýchou, svou pravdou, ale také např. nevděčností, našťvaností anebo chodí po cestách hořkosti, nepokoje a

strachu. To není **vůně Kristova**. To je spíše zavánějící odér. A tak vůně Kristova se skrze nás šíří pouze tehdy, když se necháme vodit v tom Kristově průvodu samotným Pánem Ježíšem. A víte jak? Jako zajatci. Jako ti, kteří rezignovali před dobyvatelem. V tehdejší době to tak skutečně bylo. Když se vracel dobyvatel z úspěšné válečné mise, vedl si jako triumf dokonce v řetězech ty poražené. U Pána Ježíše tomu ale je přeci jen jinak. Nejsme spoutáni provazy, ala můžeme se chytit jeho **provázků milování**, kterými nás vede, a to je velký rozdíl! Pán Ježíš nás osvobodil z pout, pokud jsme Mu to dovolili, aby nás osvobodil. Nejsme v řetězech, tedy pokud nejsme spoutáni svým hříchem. Pokud tedy chceme, abychom prožívali opravdovou svobodu, a aby skrze nás Pán šířil vůni svého poznání, pak paradoxně je potřeba se Ježíši zcela poddat! Doslova před Ním rezignovat, složit a svěřit svůj život do Jeho rukou. Pod Jeho vládu. A zde není čeho se bát. Protože On je dobrý Panovník. On říká: „**Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.**“ Není to tedy nic těžkého. Je to jen a pouze o našem rozhodnutí. Mnohdy samozřejmě na každý den. Znovu a znovu se poddávat svému Pánu, hledat Jeho tvář, prosit Ho, aby se nám dával poznat, a aby nás vedl.

Jelikož máme dnes Výroční sborové shromáždění, ve kterém se mj. ohlížíme za činností našeho sboru, pojďme si ukázat na tom příběhu evangelia nakolik a v jakých situacích se projevuje ten triumfální průvod víry mezi námi dnes. Pán Ježíš s tím velkým zástupem tehdy **mířil do chrámu**. Každou neděli tady také míříme. Místo oslů tu parkujeme svá auta, někteří jdou ještě ve svátečním šatě pěšky Růžďkou, natěšení, radostní. Je to tak? Průvod takto pokračuje i na jiných místech, kde lidé jdou na jakékoliv setkání ve jménu Ježíše Krista. A stejně jako tehdy šli před Pánem Ježíšem ti první ze zástupu, tak i dnes jsou zde ti, kteří přichází do chrámu jako první. Aby se ztišili a připravili na bohoslužbu. A pak jsou zde ti, kteří před Pána Ježíše **prostírají na zem své pláště**. To jsou ti, kteří obětují svůj čas a připravují cestu Pánu Ježíši do chrámu. Např. sestra kostelnice ohlašující jeho příchod zvonem. Pastorační pracovnice připravující srdce dětí. K tomu vy všichni, co obětavě vyučujete nedělníku. Všichni, co konáte úklid na faře. Ale také ti, kteří vytrvale a věrně přicházíte o půl hodiny dříve, abyste se modlili za otevřená srdce. Abyste připravovali cestu Páně. A ti, co tehdy **odsekávali ratolesti stromů a kladli je na cestu?** To je např. má žena „odsekávající“ květiny na stůl Páně, To jsou ale také všichni brigádníci, kteří se starají o naše lesy. Ale je to také např. bratr kurátor, chystající ohlášky a další administrativu, je to bratr pokladník, a k učedníkům, kteří tehdy měli určitou zodpovědnost za pokojný průchod městem, k těm bychom dnes mohli přirovnat staršovstvo, které má zodpovědnost za Boží království v Růžďce. dále ti, kteří se starají o občerstvení, jsou to další a další, jejichž činnost na první pohled není vidět. Technické a správcovské věci. Není vidět ta dřina odsekávání ratolestí, je vidět pak už jen ta krása. Pak tam byli v Jeruzalémě ti, kteří **volali Hossana**. To jsou všichni naši sboroví zpěváci, naše varhanice a varhaníci, ale také třeba mládež a chválící skupinka. A ti, co **jdou v zástupu až za Ježíšem?** To nejsou jen ti, kteří dobíhají na bohoslužby na poslední chvíli, ale také všichni, kteří kryjí záda druhým. Kteří druhé pozvedají. Všichni, kteří se ohlížejí zpět jako Samaritán, zda tam někde neleží nějaký potřebný pomoci. A kdo jsou ti, kteří připravovali oslátka pro Pána Ježíše? To jsou všichni ti řidiči, kteří dávají k dispozici svá auta, aby přivázeli do chrámu ty, kteří by se jinak nedostali. V tom pomyslném průvodu jdou ale také všichni ti, kteří už se mezi nás pro nemoc či stáří nedostanou a přitom by tolik toužili. Oni jsou ale těmi, kteří mají veliký podíl na přípravě cestě Pána Ježíše. Neboť vím, že se za nás velmi modlí. Omlouvám se, jestli jsem na někoho pozapomněl, nebo se v tom příběhu Pána Ježíše nevidí. Pán v chrámu následně **otevíral oči slepých, uzdravoval chromé**. Modleme se, abychom Ho spatřili duchovním zrakem a pokud jsme ve své víře zchromli, pak Ho prosme o novou sílu a uzdravení. On má moc nás obnovit.

Závěrem chci tedy říci, že v našem sboru můžeme vidět, že ten Kristův průvod pokračuje. Kéž je tomu tak i nadále a kéž ten zástup oslavujících mohutní. Tehdy o vjezd Pána Ježíše psali tři evangelisté. Matouš, Marek a Jan. Jen si stále kladu otázku, kdo zapíše ten náš průvod? Stále nemáme nového kronikáře, ale myslím, že je určitě mezi námi. Koho Pán k tomu volá? Kdo toho dost pamatuje? Ptejte se ve svých srdcích. Amen. Modlitba

Píseň 331

Slovo poslání: Buďme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava, z něho roste celé tělo, pevně spojené klouby navzájem se podpírajícími, a buduje se v lásce podle toho, jak je každé části dáno. (Efezským 4,15-16)

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen

Píseň 755